

DVĚ POZORUHODNÉ SLAVISTICKÉ KONFERENCE V OPOLÍ A PIOTRKOWÉ TRYBUNALSKÉM

Ke konci měsíce září, tedy během letošního vydařeného babího léta, měl jsem možnost se zúčastnit dvou konferencí, které bezesporu významně obohatily nejen můj vlastní literárněvědný obzor, ale také všech hostů pozvaných z Polska či ze zahraničí.

První konference zaměřená na Slované v emigraci proběhla ve dnech 22.–23. 9. na Opolské univerzitě. Konference byla velkoryse pojata, jednání rozdělena do tří sekcí – kulturologické, jazykovědné a literárněvědné. Ve svém referátu jsem hovořil o těšinském spisovateli Adolfu Fierlovi (1908 Orlová – 1967 Londýn), který za druhé světové války působil jako učitel ve škole pro ošetřovatelky v rámci polské armády v Itálii a po jejím ukončení se přestěhoval do Anglie, kde také zemřel. Organizátoři během závěrečného zhodnocení přínosu konferenčních jednání vystoupili s návrhem, aby vznikla komise pro výzkum problematiky emigrace Slovanů při polském centru Mezinárodního komitétu slavistů, jehož předsedou je někdejší děkan Filozofické fakulty UO, současný ředitel Ústavu polonistiky prof. Stanisław Gajda. Vystoupil jsem rovněž v diskusi s připomínkou o tom, jak dosud málo o sobě a naší vědecké práci víme. Vždyť například rusista z FF UK doc. Martin C. Putna je autorem objevené knihy o ruské emigraci *Rusko mimo Rusko* (2 sv.; 1993, 1994 – s Miluší Zadražilovou). Připomenul jsem rovněž, že existovalo Československé dokumentační středisko, založené v druhé polovině 80. let minulého století jako archiv tehdy zapovězené literatury na zámku knížete Schwarzenberka v Scheinfeldu; sbírka je dnes součástí Národního muzea v Praze, kde je také uložena. V Praze kromě toho působí Slovanská knihovna, v níž se mimo jiné nachází archiválle meziválečné ruské a ukrajinské emigrace v Československu. Také v Opavě jsme v r. 2001 věnovali pozornost emigrační literatuře, a to formou konference

Česká a polská emigrační literatura/Emigracyjny literatura czeska i polska, z níž o rok později vyšel stejnojmenný sborník.

Z Opolí mne pohodlný spěšný vlak IC Oleřna bezpečně odvezl do Piotrkowa Trybunalského, kde proběhla konference o spisovatelce pro děti a mládež Karolině Kusekové (u příležitosti 70. narozenin autorky). Poezii K. Kusekové jsem spolu s básnířkou PhDr. Lydií Romanskou-Lidmilovou překládal do češtiny, přičemž výsledkem naší spolupráce je dvojjazyčná sbírka pro děti *S babičkou za ruku/Z babcią za rękę* (Opava – Lodž 2008). Ve dvou sekcích (literárněvědné a translato-logické) se v prostorách Humanitně-přírodovědecké fakulty Univerzity Jana Kochanowského po dva dny (24.–25. 9.) rokovalo o tvorbě jubilantky. Kolegyně L. Romanská se zabývala specifikou překladu poetiky K. Kusekové do českého jazyka, kdežto já jsem přispěl příslovečnou troškou do literárněkritického mlýna esejí o hodnotách ve sbírce veršů *S babičkou za ruku*. Nutno hluboce smeknout před úsilím hlavní organizátorky piotrkówské konference, rusistky a hispanistky dr. Danuty Muchové, jejíž zásluhou proběhlo v podstatě monotematické sympózium na pozoruhodně vysoké úrovni. D. Muchová je známou osobností i v Opavě, vystoupila zde s příspěvkem na česko-polské konferenci Moře v české a polské literatuře/Morze w literaturze w czeskiej i polskiej, která proběhla na Slezské univerzitě 13. 11. 2007, a také díky své prezentaci v rámci programu opavské konference jako básnířky na odpoledním literárním matiné, které jsem měl tu čest uvádět.

Z obou pojednaných konferencí má být publikován sborník, v Opolí dokonce dvojdílný, zatímco v Piotrkowé Trybunalském by měl být obohacen ještě o DVD se záznamy vystoupení všech hostů konference.

Libor Martinek

LITERATURA VE VÝUCE: CÍLE, OBSAH A METODY V NOVÉ DOBĚ

Tradice mezinárodních slovinských konferencí zvaných příznačně Obdobja je známá a slavná. Střídají s tu symposia či konference

lingvistické, literárněvědné, setkání věnovaná jednomu autorovi apod. Ta, která se konala na podzim 2006 s výstupem v roce 2008, byla ten-